

אלהינו ואלהי אבותינו [ואמותינו],
תקע בשופר גדול לחרותנו,
ושא נס לקבץ גליותינו,
וקרב פזורינו מבין הגוים,
ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ.

והביאנו לציון עירך ברנה,
ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם.
ששם עשו אבותינו [ואמותינו] לפניך את-עולותיהם
ואת-שלמיהם. וכן כתוב בתורתך:
וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם,
ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם,
והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם, אני יהוה אלהיכם.

במדבר י

כי אתה שומע קול שופר, ומאזין תרועה ואין דומה לך.
ברוך אתה יהוה, שומע קול תרועת עמו ישראל
ברחמים.

The shofar is traditionally not blown on Shabbat.)

תקיעה שברים-תרועה תקיעה
תקיעה שברים תקיעה
תקיעה תרועה תקיעה גדולה

היום הרת עולם, היום יעמיד במשפט כל-יצורי
עולמים, אם כבנים אם כעבדים. אם כבנים, רחמנו
כרחם אב על בנים. ואם כעבדים עינינו לך תלויות,
עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו, איום קדוש.

WE OMIT THIS PARAGRAPH ON SHABBAT:

ארשת שפתינו יערב לפניך, אל רם ונשא,
מבין ומאזין, מביט ומקשיב לקול תקיעתנו,
ותקבל ברחמים וברצון סדר שופרותינו.

TRUMPETS חצצרת. The Mishnah prescribes that trumpets are to accompany the sounding of the shofar (Rosh Hashanah 3:3-4). Trumpets are depicted on the Arch of Titus in Rome as some of the booty brought home after the capture of Jerusalem in 70 C.E. They were probably blown only by the priests and levites, and so have dropped out of our own ritual performance. The Bible records that the trumpets are to be sounded at the time of the festival sacrifice.

**WHO LISTENS WITH COM-
PASSION TO THE SOUNDS
OF THE SPLINTERED CALL
OF YOUR PEOPLE ISRAEL**
שומע קול תרועת עמו
ישראל ברחמים. After all
these many repetitions
of the word "shofar," the
closing b'rakhah of the
service of Shofarot omits
the word. Instead, we praise
God as the One who hears
the t'ru-ah—the staccato
call—of the people Israel.
Our collective cries have
themselves become a kind
of shofar.